

عنوان مقاله:

بررسی ساختار آموزش معماری ایرانی -اسلامی در جهان سنت

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امیرحسین احمدیان - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه هنر اصفهان

مسعود قاسمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

در بررسی کیفیت و مطلوبیت معماری یک منطقه از زاویای مختلف میتوان موضوع را مورد مطالعه قرار داد و عوامل مختلف تاثیر گذار بر آن و میزان تاثیر آن ها را بررسی نمود. یکی از اصلی ترین عوامل تاثیرگذار بر معماری و کیفیت آن، بحث آموزش و ساختار آن در یک کشور است. اگر امروز بحث ها و نقد های فراوان به معماری و شرایط آن در این کشور وارد است میتوان بعضی از عوامل آن را در بحث آموزش معماری جستجو کرد. از سوی دیگر ما در تاریخ خود تجربه ای چند صد ساله از نمونه های عالی معماری را داریم. راهیابی به راز و رمز معماری پرشکوه اسلامی این سرزمین که یکی از جلوه های بلند ساخت و ساز معمارانه در طول تاریخ حیات بشر است میسر نمی گردد، مگر آنکه با نگرشی عمیق به پدیده آورانندگان این آثار و احوالاتشان نظر دوخت و در فضای روحانی که آنان در آن دم زده اند، حضور یافت. معماری ایرانی -اسلامی در پیشینه خویش لاقط پذیرای دو نظام کلی آموزشی بوده است. یکی آموزش سنتی معماری است که ریشه در قرون و اعصار دارد و انتقال اطلاعات و مفاهیم در آن به صورت سینه به سینه و استاد و شاگردی انجام می پذیرفته، دوم، نظام آموزشی آکادمیک در دوره های اخیر براساس الگوی مدارس اروپایی مانند مدرسه هنرهای زیبای پاریس است. آموزش معماری در سنت پیشینیان از سرچشمه فرهنگ و در نگاه آرمانی توأم با اخلاق و فتوت بوده است. چنین نکاتی در معماری سنتی ما میتوانند راهنماهایی باشند که در مسیر تاریک معماری در عصر حاضر به روشن شدن مسیر پیش رو کمک کنند. مقاله حاضر با بررسی شیوه آموزش معماری در عصر سنت به عنوان یکی از عوامل شکل گیری معماری، سعی در استخراج نکات مثبتی که باعث پیدایش چنان معماری فاخری شده اند، دارد.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، آموزش معماری، فتوت نامه اصنافی، معماری ایرانی -اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612678>

